

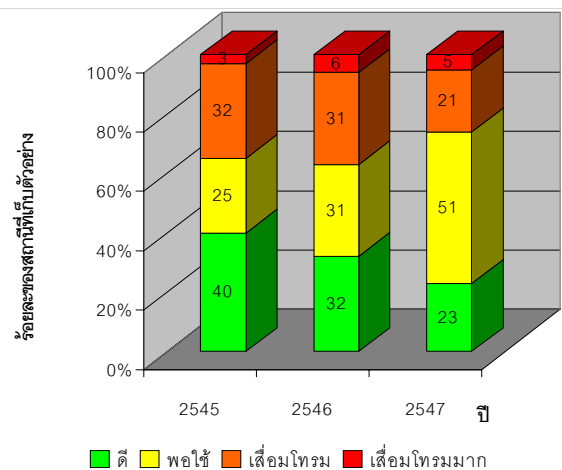
สถานการณ์คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน ปี 2547

ส่วนแหล่งน้ำจืด

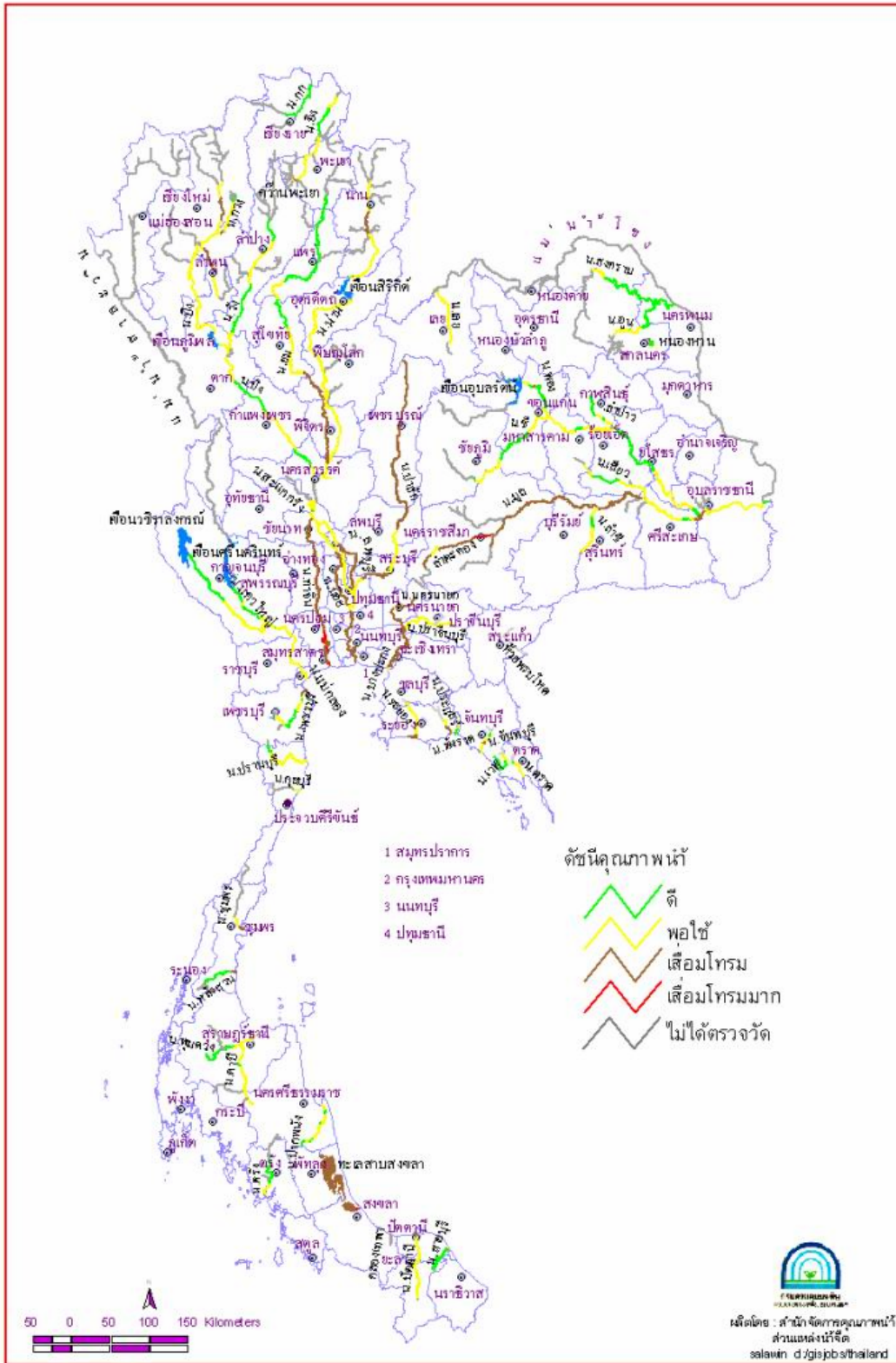
คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินทั่วประเทศ โดยรวม ปี 2547 คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี พอใช้ เสื่อมโทรมและเสื่อมโทรมมาก คิดเป็น ร้อยละ 23 51 21 และ 5 ตามลำดับ และเมื่อ เปรียบเทียบคุณภาพน้ำ 3 ปีย้อนหลัง (รูปที่ 1) พบว่าคุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้มีแนวโน้ม เพิ่มขึ้น ในขณะที่คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมีแนวโน้มลดลง เกณฑ์เสื่อมโทรมมาก เปลี่ยนแปลงเล็กน้อยค่อนข้างคงที่ ทั้งนี้คุณภาพ น้ำที่เปลี่ยนแปลงในแต่ละปีขึ้นอยู่กับปัจจัย หลายอย่าง ได้แก่ ปริมาณน้ำฝนและน้ำทิ้งชุมชน เป็นต้น สังเกตว่าแหล่งน้ำที่เสื่อมโทรมมากเป็น แหล่งน้ำเดิมมาตลอด ได้แก่ แม่น้ำท่าจีน ตอนล่าง ตั้งแต่ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร ถึง อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม ลำตะคองตอนล่าง บริเวณ อ.เมือง จ.นครราชสีมา และทะเลสาบสงขลา บริเวณ ปากคลองสำโรง อ.เมือง จ.สงขลา

ปัญหาคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมนั้น เกิดจากการระบายน้ำทิ้งจากกิจกรรมต่างๆ เช่น ชุมชน เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ซึ่งไม่ได้ ผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ได้ตาม มาตรฐานก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ ความเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำส่วนใหญ่เกิดจาก การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์ม ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ ที่ส่งผลให้ ค่าออกซิเจนละลายในน้ำต่ำลง และแอมโมเนีย สูงขึ้น

จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำใน แม่น้ำสายสำคัญประมาณ 48 สาย และแหล่งน้ำ หนึ่ง 4 แหล่ง (กว๊านพะเยา บึงบอระเพ็ด หนองหาน และทะเลสาบสงขลา) โดยใช้ดัชนี คุณภาพน้ำทั่วไป (WQI) พิจารณาจากค่าคุณภาพ น้ำ 8 พารามิเตอร์ ดังนี้ ออกซิเจนละลาย (DO) แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (FCB) ความเป็น กรด-ด่าง(pH) ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) ไนเตรท (NO₃) ฟอสฟอรัสรวม (TP) ของแข็งรวม (TS) และสารแขวนลอย (SS) เพื่อหาเกณฑ์คุณภาพน้ำ แบ่งเป็น ดี พอใช้ เสื่อมโทรมและเสื่อมโทรมมาก โดยในปี 2547 สามารถสรุปคุณภาพน้ำได้ดังในตารางที่ 1 และ แสดงในรูปที่ 2

รูปที่ 1 คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินทั่วประเทศ เปรียบเทียบ ปี 2545 2546 และ 2547

รูปที่ 2 คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินทั่วประเทศ ปี 2547

แหล่งน้ำภาคเหนือ ปี 2547 ส่วนใหญ่
มีคุณภาพน้ำดีขึ้นจากปี 2546 ได้แก่ แม่น้ำวัง
ยม น่าน จากคุณภาพน้ำในระดับเสื่อมโทรม
เปลี่ยนเป็น พอใช้ ได้แก่ บึงบอระเพ็ด จาก
คุณภาพน้ำในระดับพอใช้ เปลี่ยนเป็น ดี
เนื่องจากการปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิ
ฟอร์มทั้งหมดและกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม ลดลง
จากปี 2546

แหล่งน้ำภาคกลาง ปี 2547 ส่วนใหญ่
คุณภาพน้ำดีขึ้นจากปี 2546 ได้แก่ แม่น้ำ
แม่กลอง น้อย ปรานบุรีและเพชรบุรีตอนล่าง
จากคุณภาพน้ำในระดับเสื่อมโทรม เปลี่ยนเป็น
พอใช้ เนื่องจากการปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่ม
โคลิฟอร์มทั้งหมดลดลงจากปี 2546 เจ้าพระยา
ตอนล่าง จากคุณภาพน้ำในระดับเสื่อมโทรม
มาก เปลี่ยนเป็นเสื่อมโทรม เนื่องจากการ
ปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด
ลดลง และออกซิเจนละลายเพิ่มขึ้น ในส่วนของ
แหล่งน้ำที่คุณภาพน้ำลดลง ได้แก่ แม่น้ำแคว
ใหญ่ และ สะแกกรัง จากคุณภาพน้ำในระดับดี
เปลี่ยนเป็น พอใช้ เนื่องจากการปนเปื้อนของ
แบคทีเรียกลุ่ม ฟีคอลโคลิฟอร์มทั้งหมด
และความสกปรกในรูปสารอินทรีย์เพิ่มขึ้น

แหล่งน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ปี 2547 มีการเปลี่ยนแปลงจากปี 2546 ไม่มาก
นัก แหล่งน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดีและพอใช้
พบว่าแม่น้ำมูล มีคุณภาพน้ำลดลงจากระดับ
พอใช้เปลี่ยนเป็นเสื่อมโทรม เนื่องจากการ
ปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด
และกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์มสูงขึ้น โดยตรวจพบ
บริเวณ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานีและอ.
สตึก จ.บุรีรัมย์ มีค่าสูงมาก

แหล่งน้ำภาคตะวันออก ปี 2547 ที่
เปลี่ยนแปลงจากปี 2546 ที่สำคัญคือ
แม่น้ำบางปะกง และนครนายก โดยคุณภาพน้ำ
ลดลงจากระดับพอใช้ เปลี่ยนเป็นเสื่อมโทรมใน
แม่น้ำนครนายก เนื่องจากการปนเปื้อนของ
แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมดและกลุ่มฟีคอล
โคลิฟอร์มสูงขึ้นในบริเวณสะพานนครนายก
อ.เมือง จ.นครนายก และ แม่น้ำบางปะกง
เนื่องจากการปนเปื้อนแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์ม
ทั้งหมดและความสกปรกในรูปสารอินทรีย์
เพิ่มขึ้นบริเวณสะพานฉะเชิงเทรา อ.เมือง
จ.ฉะเชิงเทราและวัดหัวไทร อ.บางคล้า
จ.ฉะเชิงเทรา

แหล่งน้ำภาคใต้ ปี 2547 เทียบกับ
ปี 2546 คุณภาพน้ำโดยรวมดีขึ้น แหล่งน้ำที่มี
คุณภาพน้ำเสื่อมโทรมลดลงจากปี 2546 โดย
เปลี่ยนเป็นคุณภาพน้ำระดับพอใช้ในปี 2547
ได้แก่ แม่น้ำปัตตานีตอนล่าง ตรัง และหลังสวน
เนื่องจากการปนเปื้อนแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์ม
ทั้งหมดและกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์มลดลง

สรุป คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำที่สำคัญ
ปี 2547 เทียบกับปี 2546 มีการเปลี่ยนแปลง
โดยรวมดีขึ้น โดยพิจารณาจาก ร้อยละของ
แหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม และเสื่อม
โทรมมาก ลดลงจากปี 2546 ได้แก่ แหล่งน้ำ
ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ แหล่งน้ำส่วน
ใหญ่คุณภาพน้ำ เปลี่ยนแปลงจากระดับเสื่อม
โทรมเป็นพอใช้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
เปลี่ยนแปลงไม่มาก โดยแหล่งน้ำส่วนใหญ่อยู่
ในเกณฑ์ดีและพอใช้ ส่วนภาคตะวันออก แหล่ง
น้ำส่วนใหญ่คุณภาพน้ำลดลง ทั้งนี้การ
เปลี่ยนแปลงของคุณภาพแหล่งน้ำ มีสาเหตุ

สำคัญจากการปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมดและกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม ในแต่ละแหล่งน้ำ โดยการปนเปื้อนของแบคทีเรียโคลิฟอร์ม มีปัจจัยร่วมอีกหลายอย่างได้แก่ การ

รวบรวมน้ำทิ้งของชุมชนเมืองเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม ประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำเสีย ช่วงเวลาที่เก็บตัวอย่างน้ำ ฤดูกาล ปริมาณน้ำฝน เป็นต้น

ตารางที่ 1 สรุปเกณฑ์คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำสำคัญของประเทศไทย ปี 2547

เกณฑ์คุณภาพน้ำ	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียง	ภาคตะวันออก	ภาคใต้	ร้อยละของแหล่งน้ำทั้งหมด
 ดี	แม่จาง บึงบอระเพ็ด	แควน้อย เพชรบุรีตอนบน	เวพู่	หนองหาน สงคราม พอง ลำปาว ชี อุน	ตาปีตอนบน พุมดวง สายบุรี	23
 พอใช้	วัง ปิง กก ยม ลี้ อิง น่าน กว๊านพะเยา	เจ้าพระยาตอนบน ท่าจีนตอนบน แม่กลอง น้อย แควใหญ่ กุยบุรี สะแกกรัง ปรามบุรี เพชรบุรีตอนล่าง	ตราด ปราจีนบุรี พังราด จันทบุรี	ลำชี เสียว เลย	ตาปีตอนล่าง ปากพ่อง ตรัง ทะเลน้อย หลังสวน ปัตตานีตอนบน ทะเลหลวง ปัตตานีตอนล่าง	51
 เสื่อมโทรม	กวัง	ลพบุรี ป่าสัก ท่าจีนตอนกลาง เจ้าพระยาตอนล่าง เจ้าพระยาตอนกลาง	นครนายก ระยอง บางปะกง ประแสร์	มูล ลำตะคองตอนบน	ชุมพร	21
 เสื่อมโทรมมาก	-	ท่าจีนตอนล่าง	-	ลำตะคองตอนล่าง	ทะเลสาบสงขลา	5

ตารางที่ 2 สรุปเกณฑ์คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำสำคัญของประเทศไทย ปี 2546

เกณฑ์คุณภาพน้ำ	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคใต้	ร้อยละของแหล่งน้ำทั้งหมด
 ดี	อิง แม่จาง	แควใหญ่ แควน้อย สะแกกรัง เพชรบุรีตอนบน	เวพุด ตราด	ชี พอง อุน เสียว สงคราม ลำชี หนองหาน	ปัตตานีตอนบน สายบุรี ตาปีตอนบน ทะเลหลวง ทะเลน้อย	32
 พอใช้	กก ลี้ ปึง กว๊านพะเยา บึงบอระเพ็ด	เจ้าพระยาตอนบน ท่าจีนตอนบน กุยบุรี	บางปะกง ปราจีนบุรี นครนายก พังราด จันทบุรี	มูล เลย ลำปาว	ปากพันธ์ พุมดวง ตาปีตอนล่าง	31
 เสื่อมโทรม	วัง ยม น่าน กวง	เจ้าพระยาตอนกลาง ท่าจีนตอนกลาง ลพบุรี น้อย ป่าสัก แม่กลอง เพชรบุรีตอนล่าง ปราณบุรี	ระยอง ประแสร์	ลำตะคองตอนบน	ปัตตานีตอนล่าง ตรัง ชุมพร หลังสวน	31
 เสื่อมโทรมมาก	-	เจ้าพระยาตอนล่าง ท่าจีนตอนล่าง	-	ลำตะคองตอนล่าง	ทะเลสาบสงขลา	6

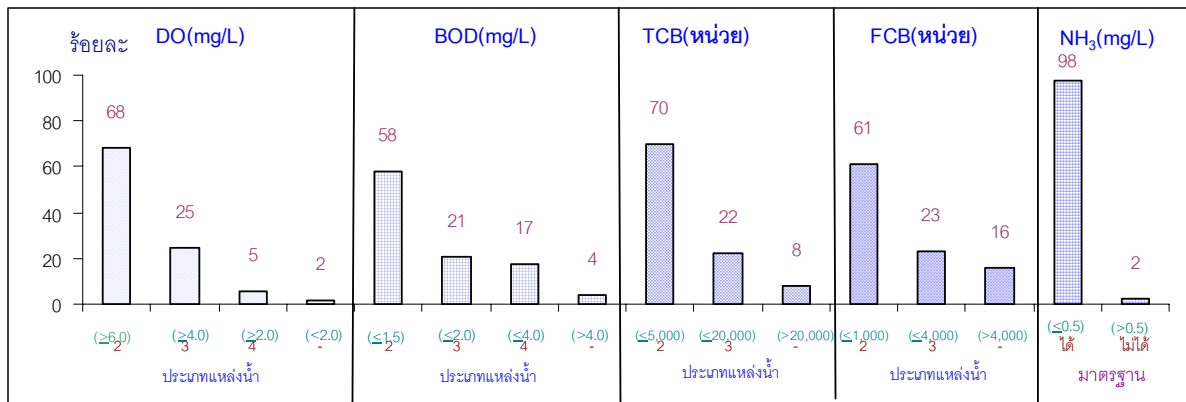
ภาคเหนือ

ภาคเหนือ แหล่งน้ำที่ตรวจสอบทั้งหมด 11 แหล่งน้ำ ได้แก่ แม่น้ำปิง วัง ยม น่าน กว กก ลี อิง แม่จางและแหล่งน้ำนิ่ง ได้แก่ กว๊านพะเยา และบึงบอระเพ็ด พบว่าแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำดี ได้แก่ แม่น้ำแม่จาง และบึงบอระเพ็ด แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำพอใช้ ได้แก่ แม่น้ำปิง วัง ยม กก ลี อิง น่านและ กว๊านพะเยา แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมได้แก่แม่น้ำกว

คุณภาพน้ำที่สำคัญสรุป ดังนี้ (รูปที่3,ตารางที่3)

แหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.5 มก./ล.) พบว่าในหลายสถานีตรวจวัดของแม่น้ำกว มีค่ามากกว่า 4.0 มก./ล.

การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มฟีคอล โคลิฟอร์ม (FCB) มีค่าอยู่ในช่วง 2 – 240,000 หน่วย โดยสถานีตรวจวัดส่วนใหญ่ (ร้อยละ 61) เทียบได้กับมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 หน่วย) พบว่าในชุมชนเมืองมีค่าค่อนข้างสูง (มากกว่า 4,000 หน่วย) ได้แก่ แม่น้ำยมบริเวณบ้านวังหินพัฒนา

รูปที่ 3 ค่าคุณภาพน้ำตามมาตรฐานแหล่งน้ำของแหล่งน้ำจืดในภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละของจุดตรวจวัดทั้งหมด ปี 2547

ค่าออกซิเจนละลาย (DO) มีค่าอยู่ในช่วง 1.2 – 11.9 มก./ล. โดยสถานีตรวจวัดมากกว่า ร้อยละ 60 ของสถานีตรวจวัดทั้งหมด มีค่าเทียบได้กับมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 (มากกว่าหรือเท่ากับ 6.0 มก./ล.) พบว่าแหล่งน้ำ กว๊านพะเยาบริเวณปากแม่น้ำอิง สะพานขุนเดช อ.เมือง จ.พะเยา และแม่น้ำกว บริเวณ ต.เมืองง่า อ.เมือง จ.ลำพูน บางครั้งมีค่าออกซิเจนละลายน้อยกว่า 2.0 มก./ล.

ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) มีค่าอยู่ในช่วง 0.1 – 8.5 มก./ล. โดยสถานีตรวจวัดส่วนใหญ่ (ร้อยละ 68) เทียบได้กับมาตรฐาน

ต.ปากแคว อ.เมือง จ.สุโขทัย แม่น้ำวังบริเวณเทศบาลเมืองลำปาง จ.ลำปาง แม่น้ำปิง บริเวณ อ.เมือง จ.นครสวรรค์ อ.เมือง จ.ตาก และ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ แม่น้ำน่าน บริเวณ ต.บางมูลนาก อ.บางมูลนาก จ.พิจิตร อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์และ อ.เมือง จ.น่าน แม่น้ำกวบริเวณ อ.เมือง จ.ลำพูน

สรุป แหล่งน้ำภาคเหนือ ปัญหาคุณภาพน้ำที่สำคัญคือ การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่ม โคลิฟอร์มทั้งหมดและฟีคอลโคลิฟอร์ม ได้แก่ แม่น้ำกวและปิง คุณภาพน้ำบางพารามิเตอร์ คือ ออกซิเจนละลาย และความสกปรกในรูปบีโอดี มีปัญหาในบางบริเวณ ดังกล่าวข้างต้น

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำที่สำคัญของแหล่งน้ำในภาคเหนือ ปี 2547

แหล่งน้ำ	ประเภทแหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำที่สำคัญ					คุณภาพน้ำที่เป็นปัญหา
		DO (มก./ล.)	BOD (มก./ล.)	TCB (หน่วย*)	FCB (หน่วย*)	NH ₃ (มก./ล.)	
ปิง	-	6.7	1.2	16,000	10,000	0.12	FCB
วัง	-	8.2	1.5	13,000	1,500	0.05	-
ยม	-	6.9	1.8	3,900	1,900	0.20	-
น่าน	-	6.5	1.3	6,000	2,600	0.20	-
กวง	-	5.4	2.2	30,000	16,800	0.47	TCB,FCB
กก	-	7.3	1.1	13,400	2,500	0.16	-
ลี	-	6.2	1.9	3,700	1,980	0.29	-
อิง	-	6.0	1.4	900	100	0.15	-
แม่จาง	-	7.2	1.7	550	70	0.15	-
กว๊านพะเยา	-	6.1	2.3	1,600	300	0.31	-
บึงบอระเพ็ด	-	7.2	2.0	100	20	0.06	-
มาตรฐานประเภทที่ 2		≥ 6.0	≤ 1.5	≤ 5,000	≤ 1,000	≤ 0.5	คุณภาพน้ำที่เป็นปัญหา พิจารณาดังนี้
มาตรฐานประเภทที่ 3		≥ 4.0	≤ 2.0	≤ 20,000	≤ 4,000	≤ 0.5	DO ต่ำกว่า 2.0 มก./ล. BOD มากกว่า 4.0 มก./ล. TCB มีค่ามากกว่า 20,000 หน่วย FCB มากกว่า 4,000 หน่วย
มาตรฐานประเภทที่ 4		≥ 2.0	≤ 4.0	-	-	≤ 0.5	NH ₃ มากกว่า 0.5 มก./ล.

* หน่วย หมายถึง MPN / 100 มล. , ≥ หมายถึง มากกว่าหรือเท่ากับ , ≤ หมายถึง น้อยกว่าหรือเท่ากับ

DO = ค่าออกซิเจนละลาย

BOD = ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์

TCB = แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด

FCB = แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลลีโคลิฟอร์ม

NH₃ = แอมโมเนีย

ภาคกลาง

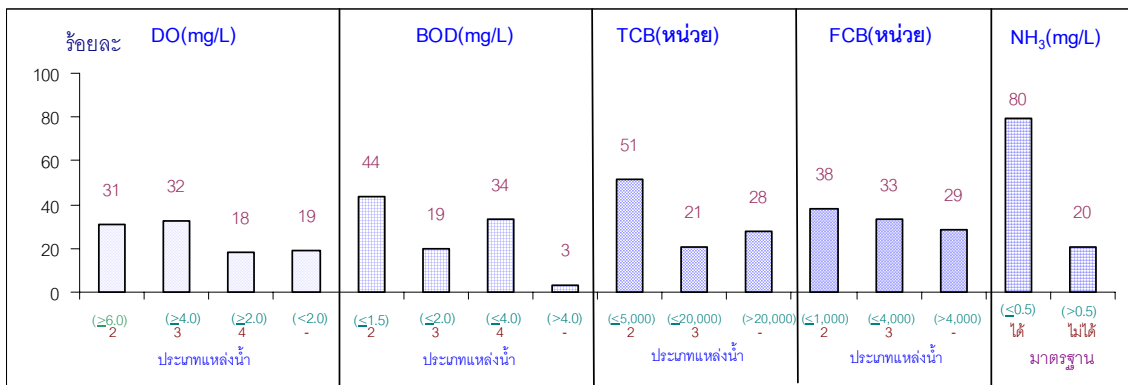
ภาคกลาง แหล่งน้ำที่ตรวจสอบ ทั้งหมด 12 แหล่งน้ำ ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา ทำจีน แม่กลอง แควใหญ่ แควน้อย ป่าสัก ลพบุรี น้อย สะแกกรัง เพชรบุรี ปราณบุรี และกุยบุรี พบว่า แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำดี ได้แก่ แม่น้ำเพชรบุรี ตอนบนและแควน้อย แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำพอใช้ ได้แก่ แม่น้ำปราณบุรี กุยบุรี เจ้าพระยา ตอนบน แม่กลอง น้อย ทำจีนตอนบน เพชรบุรี ตอนล่าง แควใหญ่และสะแกกรัง แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา ตอนล่างและตอนกลาง ทำจีนตอนกลาง ป่าสัก และลพบุรี แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมมาก ได้แก่ แม่น้ำทำจีนตอนล่าง

คุณภาพน้ำที่สำคัญสรุป ดังนี้ (รูปที่4, ตารางที่4)

ตอนกลาง ตั้งแต่ จ.สมุทรสาคร ถึง อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี

ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) มีค่าอยู่ในช่วง 0.4 – 7.1 มก./ล. สถานีตรวจวัดส่วนใหญ่ร้อยละ 44 เทียบได้กับมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 (น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 1.5 มก./ล.) โดยแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่างและทำจีนตอนล่าง มีค่าสูงกว่าแหล่งน้ำอื่น

การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มฟีคอล โคลิฟอร์ม (FCB) มีค่าอยู่ในช่วง 2 – 220,000 หน่วย แหล่งน้ำประเภทที่ 2 และ 3 มีค่าร้อยละใกล้เคียงกัน โดยสถานีตรวจวัดที่มีค่ามากกว่า 4,000 หน่วย มีถึงร้อยละ 29 ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่าง ตั้งแต่ จ.สมุทรปราการถึงนนทบุรีแม่น้ำทำจีนตอนล่างตั้งแต่ จ.สมุทรสาคร

รูปที่4 ค่าคุณภาพน้ำตามมาตรฐานแหล่งน้ำของแหล่งน้ำจัดในภาคกลาง คิดเป็นร้อยละของจุดตรวจวัดทั้งหมด ปี2547

ค่าออกซิเจนละลาย (DO) มีค่าอยู่ในช่วง 0.1 – 11.5 มก./ล. แหล่งน้ำประเภทที่ 2และ3 มีค่าร้อยละใกล้เคียงกัน โดยสถานีตรวจวัดที่มีค่าน้อยกว่า 2.0 มก./ล. มีถึงร้อยละ 19 ของสถานีตรวจวัดทั้งหมด ได้แก่ แม่น้ำทำจีนตอนล่างและ

ถึง อ.เมือง จ.นครปฐม แม่น้ำแม่กลอง ได้แก่ อ.เมือง อ.โพธาราม อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี และ อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี แม่น้ำลพบุรี บริเวณ อ.เมือง จ.ลพบุรี แม่น้ำน้อย สะพานท้ายเมือง อ.ผักไห่ จ.อยุธยา แม่น้ำป่าสัก อ.เมือง จ.สระบุรี

แม่น้ำเพชรบุรี ต.คลองกระแซะ อ.เมือง จ. เพชรบุรี แม่น้ำปราณบุรี บ้านนาห้วย อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์

สรุปแหล่งน้ำภาคกลางมีปัญหาคุณภาพน้ำที่สำคัญคือ การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมดและฟีคอลโคลิฟอร์ม ออกซิเจนละลายและแอมโมเนีย โดยแม่น้ำท่าจีน

ตอนล่าง อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก เนื่องจากการปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มสูงมาก บริเวณที่เป็นปัญหาอยู่เสมอ คือ แม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่างตั้งแต่ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ถึง จ. นนทบุรี และแม่น้ำท่าจีนตอนล่าง ตั้งแต่ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร ถึง อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำที่สำคัญของแหล่งน้ำในภาคกลาง ปี 2547

แหล่งน้ำ	ประเภทแหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำที่สำคัญ					คุณภาพน้ำที่ไม่ได้ตามมาตรฐาน
		DO (มก./ล.)	BOD (มก./ล.)	TCB (หน่วย*)	FCB (หน่วย*)	NH ₃ (มก./ล.)	
เจ้าพระยาตอนบน	2	6.4	1.4	62,000	8,900	0.24	TCB,FCB
เจ้าพระยาตอนกลาง	3	4.9	2.0	16,980	2,300	0.53	NH ₃
เจ้าพระยาตอนล่าง	4	3.0	3.3	65,700	50,700	0.60	HN ₃
ท่าจีนตอนบน	2	4.8	1.5	15,300	4,000	0.19	DO,TCB,FCB
ท่าจีนตอนกลาง	3	1.9	2.4	50,000	4,000	0.61	DO,BOD,TCB,HN ₃
ท่าจีนตอนล่าง	4	1.0	2.4	118,000	22,400	1.05	DO,HN ₃
แม่กลอง	3	6.1	1.6	42,300	12,300	0.08	TCB,FCB
เพชรบุรีตอนบน	2	4.8	1.3	700	400	0.20	DO
เพชรบุรีตอนล่าง	3	5.1	1.6	18,700	10,900	0.20	FCB
แหล่งน้ำ	ประเภทแหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำที่สำคัญ					คุณภาพน้ำที่เป็นปัญหา
		DO (มก./ล.)	BOD (มก./ล.)	TCB (หน่วย*)	FCB (หน่วย*)	NH ₃ (มก./ล.)	
แควใหญ่	-	5.2	1.4	3,500	1,600	0.18	-
แควน้อย	-	6.2	1.0	3,000	800	0.12	-
ป่าสัก	-	5.8	2.4	11,300	4,500	0.17	FCB
ลพบุรี	-	3.9	2.8	29,600	3,600	0.28	TCB
น้อย	-	5.4	1.5	7,200	3,800	0.18	-
สะแกกรัง	-	5.7	1.6	3,500	600	0.16	-
ปราณบุรี	-	6.0	1.7	13,900	6,100	0.08	FCB
กุยบุรี	-	6.2	1.0	11,700	8,900	0.07	FCB
มาตรฐานประเภทที่ 2		≥ 6.0	≤ 1.5	≤ 5,000	≤ 1,000	≤ 0.5	คุณภาพน้ำที่เป็นปัญหา พิจารณาดังนี้ DO ต่ำกว่า 2.0 มก./ล. BOD มากกว่า 4.0 มก./ล. TCB มีค่ามากกว่า 20,000 หน่วย FCB มากกว่า 4,000 หน่วย NH ₃ มากกว่า 0.5 มก./ล.
มาตรฐานประเภทที่ 3		≥ 4.0	≤ 2.0	≤ 20,000	≤ 4,000	≤ 0.5	
มาตรฐานประเภทที่ 4		≥ 2.0	≤ 4.0	-	-	≤ 0.5	

* หน่วย หมายถึง MPN / 100 มล. , ≥ หมายถึง มากกว่าหรือเท่ากับ , ≤ หมายถึง น้อยกว่าหรือเท่ากับ

DO = ค่าออกซิเจนละลาย

BOD = ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์

TCB = แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด

FCB = แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม

NH₃ = แอมโมเนีย

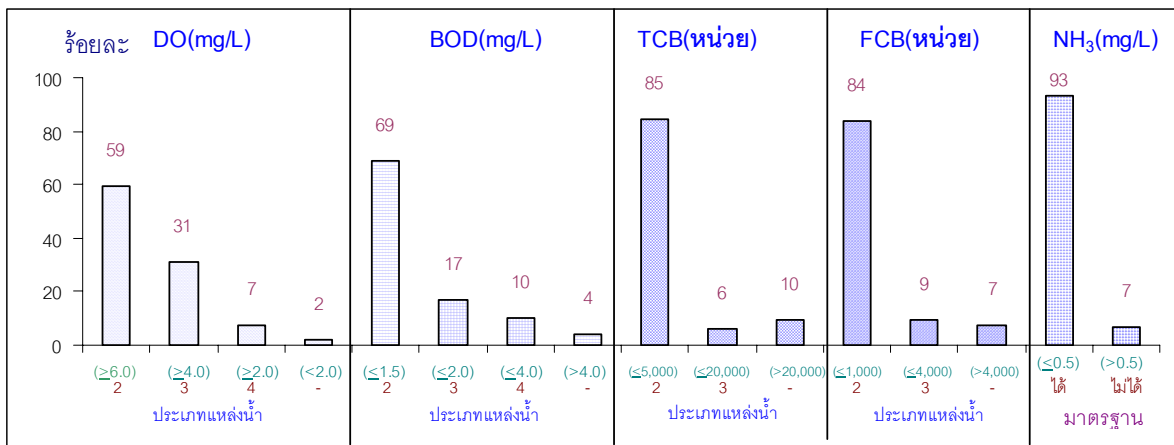
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แหล่งน้ำที่ตรวจสอบทั้งหมด 11 แหล่งน้ำ ได้แก่ แม่น้ำพอง ชี มูล ลำปาว เสียว สงคราม เลย อุน ลำชี และลำตะคอง แหล่งน้ำหนึ่งคือ หนองหาน พบว่าแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำดี ได้แก่ หนองหาน สงคราม พอง ลำปาว ชี และอุน แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำพอใช้ ได้แก่ แม่น้ำลำชี เสียวและเลย แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม ได้แก่ แม่น้ำมูลและลำตะคองตอนบน แหล่งน้ำที่อยู่มีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมมาก ได้แก่ แม่น้ำลำตะคองตอนล่าง

คุณภาพน้ำที่สำคัญสรุปดังนี้ (รูปที่ 5, ตารางที่ 5)

ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) มีค่าอยู่ในช่วง 0.4 – 8.0 มก./ล. สถานีตรวจวัดส่วนใหญ่ร้อยละ 69 เทียบได้กับมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.5 มก./ล.) โดยมีสถานีตรวจวัดที่ค่ามากกว่า 4.0 มก./ล. คือแม่น้ำลำตะคอง บริเวณ อ.สีคิ้ว และ อ.เมือง จ.นครราชสีมา

การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (FCB) มีค่าอยู่ในช่วง 2 – 160,000 หน่วย สถานีตรวจวัดส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เทียบได้กับมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 (น้อยกว่า

รูปที่ 5 ค่าคุณภาพน้ำตามมาตรฐานแหล่งน้ำของแหล่งน้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละของจุดตรวจวัดทั้งหมดที่มีค่าไม่เกินค่ามาตรฐาน) โดยที่มีทั้งหมด 2547 จุดตรวจวัด

ค่าออกซิเจนละลาย (DO) มีค่าอยู่ในช่วง 1.6 – 9.5 มก./ล. สถานีตรวจวัดส่วนใหญ่ (ร้อยละ 59) เทียบได้กับมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 (มากกว่าหรือเท่ากับ 6.0 มก./ล.) โดยมีสถานีตรวจวัด ที่ค่าน้อยกว่า 2.0 มก./ล. คือ แม่น้ำลำตะคองบริเวณชุมชนวัดสามัคคี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครราชสีมา

ที่มีค่ามากกว่า 4,000 หน่วย ได้แก่ แม่น้ำมูล อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี และ อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ แม่น้ำเลย บริเวณ อ.เมือง จ.เลย แม่น้ำลำตะคองตอนล่างบริเวณ อ.เมือง จ.นครราชสีมา ลำตะคองตอนบน บริเวณ อ.สีคิ้ว และ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

สรุป แหล่งน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปัญหาคุณภาพน้ำที่สำคัญคือ การปนเปื้อนของ แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมดและฟีคอล โคลิฟอร์มในพื้นที่ชุมชนหนาแน่นดังกล่าว ข้างต้น โดยมีแม่น้ำลำตะคองตอนล่าง อยู่ใน เกณฑ์เสื่อมโทรมมาก เนื่องจากการปนเปื้อน ของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มสูงมาก บริเวณที่

เป็นปัญหา คือ แม่น้ำลำตะคอง บริเวณ อ.เมือง จ.นครราชสีมา นอกจากนี้ แม่น้ำเสียว บริเวณ ฝ่ายห้วยเสียว อ.บรบือ จ. มหาสารคาม มีค่า ความเค็มสูงกว่าค่าปกติ (0.6 มก./ล.) ของแหล่ง น้ำจืดที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากน้ำทะเลทั่วไป โดย เกิดจากแหล่งเกลือใต้ดินตามธรรมชาติ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำที่สำคัญของแหล่งน้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี 2547

แหล่งน้ำ	ประเภท แหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำที่สำคัญ					คุณภาพน้ำ ที่ไม่ได้ตามมาตรฐาน
		DO (มก./ล.)	BOD (มก./ล.)	TCB (หน่วย*)	FCB (หน่วย*)	NH ₃ (มก./ล.)	
พอง	3	5.3	1.3	950	330	0.13	-
ชี	3	5.6	1.5	4,000	700	0.50	-
มูล	3	6.1	1.6	21,200	18,000	0.29	TCB,FCB
สงคราม	3	6.2	1.0	1,000	300	0.07	-
ลำตะคองตอนบน	3	5.4	2.5	50,000	20,900	0.18	BOD,TCB,FCB
ลำตะคองตอนล่าง	4	3.0	5.3	95,300	31,300	0.15	BOD
แหล่งน้ำ	ประเภท แหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำที่สำคัญ					คุณภาพน้ำที่เป็นปัญหา
		DO (มก./ล.)	BOD (มก./ล.)	TCB (หน่วย*)	FCB (หน่วย*)	NH ₃ (มก./ล.)	
ลำปาว	-	6.4	1.6	800	380	0.26	-
เสียว	-	5.8	1.6	300	200	0.11	-
เลย	-	6.1	1.1	32,600	3,700	0.13	TCB
อุบล	-	6.0	1.0	2,000	250	0.12	-
ลำชี	-	6.8	2.1	2,000	200	0.09	-
หนองหาน	-	7.1	0.8	70	15	0.13	-
มาตรฐานประเภทที่ 2		≥ 6.0	≤ 1.5	≤ 5,000	≤ 1,000	≤ 0.5	คุณภาพน้ำที่เป็นปัญหา พิจารณาดังนี้ DO ต่ำกว่า 2.0 มก./ล. BOD มากกว่า 4.0 มก./ล. TCB มีค่ามากกว่า 20,000 หน่วย FCB มากกว่า 4,000 หน่วย NH ₃ มากกว่า 0.5 มก./ล.
มาตรฐานประเภทที่ 3		≥ 4.0	≤ 2.0	≤ 20,000	≤ 4,000	≤ 0.5	
มาตรฐานประเภทที่ 4		≥ 2.0	≤ 4.0	-	-	≤ 0.5	

* หน่วย หมายถึง MPN / 100 มล. , ≥ หมายถึง มากกว่าหรือเท่ากับ , ≤ หมายถึง น้อยกว่าหรือเท่ากับ

DO = ค่าออกซิเจนละลาย

BOD = ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์

TCB = แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด

FCB = แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม

NH₃ = แอมโมเนีย

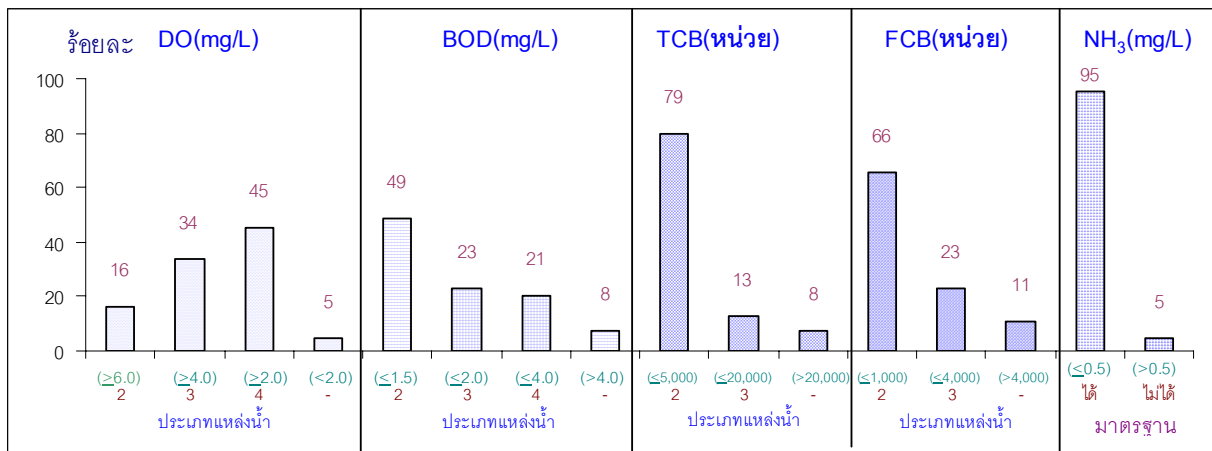
ภาคตะวันออก

ภาคตะวันออก แหล่งน้ำที่ตรวจสอบทั้งหมด 9 แหล่งน้ำ ได้แก่ แม่น้ำบางปะกง ปราจินบุรี นครนายก ระยอง ประแสร์ พังราด จันทบุรี เวฬุ และตราด พบว่าแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำดี ได้แก่ แม่น้ำเวฬุ แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำพอใช้ ได้แก่ แม่น้ำปราจินบุรี พังราด จันทบุรีและตราด แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม ได้แก่ แม่น้ำบางปะกง นครนายก ระยอง ประแสร์

คุณภาพน้ำที่สำคัญสรุปดังนี้ (รูปที่ 6, ตารางที่ 6)

ใหญ่ร้อยละ 49 เทียบได้กับมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.5 มก./ล.) โดยมีสถานีตรวจวัดที่ค่ามากกว่า 4.0 มก./ล. คือแม่น้ำระยอง อ.บ้านค่าย จ.ระยอง แม่น้ำประแสร์ บริเวณ อ.แกลง จ.ระยอง

การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (FCB) มีค่าอยู่ในช่วง 2 – 240,000 หน่วย สถานีตรวจวัดส่วนใหญ่ร้อยละ 66 เทียบได้กับมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 หน่วย) โดยมีสถานีตรวจวัด ที่มีค่ามากกว่า 4,000 หน่วย ได้แก่

รูปที่ 6 ค่าคุณภาพน้ำตามมาตรฐานแหล่งน้ำ ของแหล่งน้ำจัดในภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละของจุดตรวจวัดทั้งหมด ปี 2547

ค่าออกซิเจนละลาย (DO) มีค่าอยู่ในช่วง 0.0 – 11.5 มก./ล. สถานีตรวจวัดส่วนใหญ่ร้อยละ 45 เทียบได้กับมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 4 (มากกว่าหรือเท่ากับ 2.0 มก./ล.) และประเภทที่ 3 (มากกว่าหรือเท่ากับ 4.0 มก./ล.) โดยมีสถานีตรวจวัดที่ค่าน้อยกว่า 2.0 มก./ล. ได้แก่ แม่น้ำระยอง อ.เมือง จ.ระยอง แม่น้ำประแสร์ ต.ทางเกวียน อ.แกลง จ.ระยอง

ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) มีค่าอยู่ในช่วง 0.6 – 7.9 มก./ล. สถานีตรวจวัดส่วนใหญ่

แม่น้ำนครนายก บริเวณ อ.เมือง จ.นครนายก แม่น้ำประแสร์ อ.แกลง จ.ระยอง

สรุป แหล่งน้ำภาคตะวันออก ปัญหาคุณภาพน้ำที่สำคัญคือการปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมดและฟีคอลโคลิฟอร์ม ในพื้นที่ชุมชนหนาแน่น บริเวณที่เป็นปัญหาคือแม่น้ำนครนายกบริเวณ อ.เมือง จ.นครนายก แม่น้ำประแสร์ อ.แกลง จ.ระยอง นอกจากนี้ยังมีปัญหาการรุกรานของน้ำทะเลในช่วงฤดูแล้ง โดยมีการรุกรานน้ำเค็มในแม่น้ำบางปะกง สูงถึงบริเวณ สะพานบางขนาก อ.บางน้ำเปรี้ยว จ.ฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำที่สำคัญของแหล่งน้ำในภาคตะวันออก ปี 2547

แหล่งน้ำ	ประเภทแหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำที่สำคัญ					คุณภาพน้ำที่ไม่ได้ตามมาตรฐาน
		DO (มก./ล.)	BOD (มก./ล.)	TCB (หน่วย*)	FCB (หน่วย*)	NH ₃ (มก./ล.)	
บางปะกง	3	3.9	1.8	11,800	2,100	0.17	DO
ปราจีนบุรี	2	5.2	1.9	1,800	680	0.38	DO,BOD
นครนายก	3	4.2	1.7	28,500	25,500	0.38	TCB,FCB
แหล่งน้ำ	ประเภทแหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำที่สำคัญ					คุณภาพน้ำที่เป็นปัญหา
		DO (มก./ล.)	BOD (มก./ล.)	TCB (หน่วย*)	FCB (หน่วย*)	NH ₃ (มก./ล.)	
ระยอง	-	3.1	3.0	6,200	3,900	0.15	-
ประแสร์	-	3.4	3.9	110,000	16,000	0.09	TCB,FCB
พังราด	-	4.4	2.7	4,200	970	0.03	-
จันทบุรี	-	5.4	2.3	3,700	1,800	0.04	-
เวฬุ	-	4.5	1.5	170	90	0.11	-
ตราด	-	3.4	1.0	850	200	0.09	-
มาตรฐานประเภทที่ 2		≥ 6.0	≤ 1.5	≤ 5,000	≤ 1,000	≤ 0.5	คุณภาพน้ำที่เป็นปัญหา พิจารณาดังนี้ DO ต่ำกว่า 2.0 มก./ล. BOD มากกว่า 4.0 มก./ล. TCB มีค่ามากกว่า 20,000 หน่วย FCB มากกว่า 4,000 หน่วย NH ₃ มากกว่า 0.5 มก./ล.
มาตรฐานประเภทที่ 3		≥ 4.0	≤ 2.0	≤ 20,000	≤ 4,000	≤ 0.5	
มาตรฐานประเภทที่ 4		≥ 2.0	≤ 4.0	-	-	≤ 0.5	

* หน่วย หมายถึง MPN / 100 มล. , ≥ หมายถึง มากกว่าหรือเท่ากับ , ≤ หมายถึง น้อยกว่าหรือเท่ากับ

DO = ค่าออกซิเจนละลาย

BOD = ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์

TCB = แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด

FCB = แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม

NH₃ = แอมโมเนีย

ภาคใต้

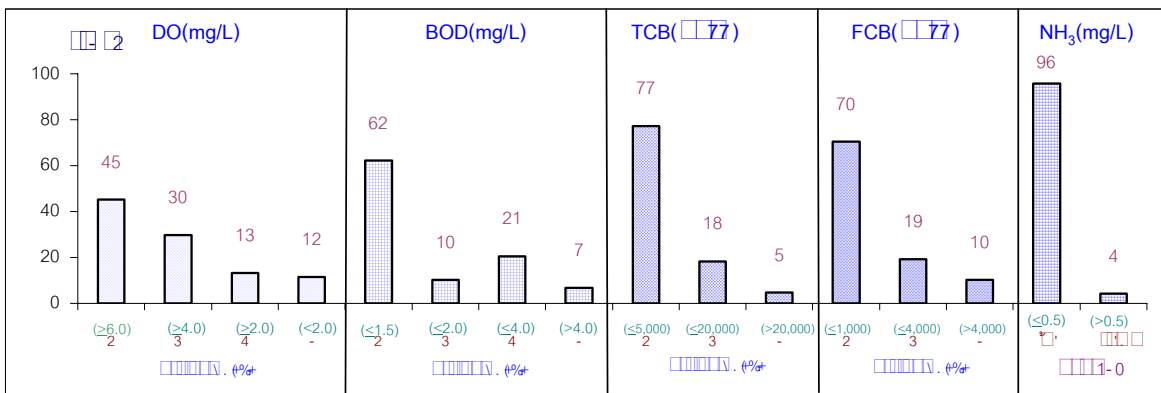
ภาคใต้ แหล่งน้ำที่ตรวจสอบ ทั้งหมด 11 แหล่งน้ำ ได้แก่ แม่น้ำปากพนัง ตาปีพุมดวง ชุมพร หลังสวน ตรัง สายบุรี ปัตตานี และแหล่งน้ำนิ่ง ได้แก่ ทะเลสาบสงขลา ทะเลน้อย และทะเลหลวง พบว่าแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำดี ได้แก่ แม่น้ำตาปีตอนบน พุมดวง และสายบุรี แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำพอใช้ ได้แก่ แม่น้ำตาปีตอนล่าง ปากพนัง ตรัง ปัตตานีตอนบนและตอนล่าง หลังสวน ทะเลน้อยและทะเลหลวง แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม ได้แก่ แม่น้ำชุมพร แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมมาก คือ ทะเลสาบสงขลา

คุณภาพน้ำที่สำคัญสรุปตั้งนี้ (รูปที่ 7, ตารางที่ 7)

ระบายน้ำอุทกวิภาชประสิทธิ์ ต.หูล่อง อ.ปากพนัง และ ใต้ป่าพรุควนเคร็ง ต.การะเกตุ อ.เชียรใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช

ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) มีค่าอยู่ในช่วง 0.1 – 17.7 มก./ล. สถานีตรวจวัดส่วนใหญ่ร้อยละ 62 เทียบได้กับมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.5 มก./ล.) โดยมีสถานีตรวจวัดที่ค่ามากกว่า 4.0 มก./ล. ได้แก่ ทะเลสาบสงขลา บริเวณ ปากคลองสำโรง อ.เมือง จ.สงขลา แม่น้ำปากพนัง บริเวณปากแม่น้ำ อ.ปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช

การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (FCB) มีค่าอยู่ในช่วง 2 – 350,000

รูปที่ 7 ค่าคุณภาพน้ำตามมาตรฐานแหล่งน้ำ ของแหล่งน้ำจืดในภาคใต้ คิดเป็นร้อยละของจุดตรวจวัดทั้งหมด ปี 2547

ค่าออกซิเจนละลาย (DO) มีค่าอยู่ในช่วง 0.0 – 10.5 มก./ล. สถานีตรวจวัดส่วนใหญ่ร้อยละ 45 เทียบได้กับมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 (มากกว่าหรือเท่ากับ 6.0 มก./ล.) และประเภทที่ 3 (มากกว่าหรือเท่ากับ 4.0 มก./ล.) โดยสถานีตรวจวัด ที่ค่าน้อยกว่า 2.0 มก./ล. คือ ทะเลสาบสงขลา บริเวณ ปากคลองสำโรง อ.เมือง จ.สงขลา แม่น้ำปากพนัง ใต้ประตู

หน่วย สถานีตรวจวัดส่วนใหญ่ร้อยละ 70 เทียบได้กับมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 หน่วย) โดยมีสถานีตรวจวัดที่มีค่ามากกว่า 4,000 หน่วย ได้แก่ แม่น้ำตาปี

ตอนล่าง บริเวณ อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี ทะเลสาบสงขลา บริเวณปากคลองพะวง อ.หาดใหญ่ ปากคลองสำโรง อ.เมือง จ.สงขลา

แม่น้ำชุมพรบริเวณบ.ปากน้ำ ต.ปากน้ำ อ.เมือง
จ.ชุมพร

สรุป แหล่งน้ำภาคใต้ ปัญหาคุณภาพน้ำ
ที่สำคัญคือ การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิ
ฟอร์มทั้งหมดและฟิคอลโคลิฟอร์ม ในพื้นที่
ชุมชนหนาแน่น ดังกล่าวข้างต้น บริเวณที่เป็น
ปัญหาอยู่เสมอ คือ ทะเลสาบสงขลา บริเวณ
ปากคลองสำโรง อ.เมือง จ.สงขลา

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำที่สำคัญของแหล่งน้ำในภาคใต้ ปี 2547

แหล่งน้ำ	ประเภท แหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำที่สำคัญ					คุณภาพน้ำ ที่ไม่ได้ตามมาตรฐาน
		DO (มก./ล.)	BOD (มก./ล.)	TCB (หน่วย*)	FCB (หน่วย*)	NH ₃ (มก./ล.)	
ตาปีตอนบน	2	7.5	0.7	1,100	100	0.05	-
ตาปีตอนล่าง	3	5.7	1.4	15,000	3,700	0.11	-
พุมดวง	3	5.5	0.6	4,000	600	0.14	-
ปากพนัง	3	4.4	2.0	3,400	1,000	0.13	-
ปัตตานีตอนบน	2	4.2	1.1	2,000	900	0.25	DO
ปัตตานีตอนล่าง	3	4.6	1.8	9,500	1,000	0.12	-
แหล่งน้ำ	ประเภท แหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำที่สำคัญ					คุณภาพน้ำ ที่ไม่ได้ตามมาตรฐาน
		DO (มก./ล.)	BOD (มก./ล.)	TCB (หน่วย*)	FCB (หน่วย*)	NH ₃ (มก./ล.)	
ชุมพร	-	5.6	2.1	12,400	6,900	0.16	FCB
หลังสวน	-	6.8	1.0	5,300	2,600	0.16	-
ตรัง	-	5.9	1.0	17,000	2,400	0.07	-
สายบุรี	-	6.8	0.6	2,000	1,000	0.14	-
ทะเลน้อย	-	3.3	1.9	740	300	0.07	-
ทะเลหลวง	-	5.5	2.0	2,400	1,200	0.06	-
ทะเลสาบสงขลา	-	5.0	3.0	86,800	20,500	0.77	TCB,FCB, NH ₃
มาตรฐานประเภทที่ 2		≥ 6.0	≤ 1.5	≤ 5,000	≤ 1,000	≤ 0.5	คุณภาพน้ำที่เป็นปัญหา พิจารณาดังนี้ DO ต่ำกว่า 2.0 มก./ล. BOD มากกว่า 4.0 มก./ล. TCB มีค่ามากกว่า 20,000 หน่วย FCB มากกว่า 4,000 หน่วย NH ₃ มากกว่า 0.5 มก./ล.
มาตรฐานประเภทที่ 3		≥ 4.0	≤ 2.0	≤ 20,000	≤ 4,000	≤ 0.5	
มาตรฐานประเภทที่ 4		≥ 2.0	≤ 4.0	-	-	≤ 0.5	

* หน่วย หมายถึง MPN / 100 มล. , ≥ หมายถึง มากกว่าหรือเท่ากับ , ≤ หมายถึง น้อยกว่าหรือเท่ากับ

DO = ค่าออกซิเจนละลาย

BOD = ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์

TCB = แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด

FCB = แบคทีเรียกลุ่มฟิคอลโคลิฟอร์ม

NH₃ = แอมโมเนีย